

[Justitsministeren]

aktuel afsoning eller tidligere har begået strafbare forhold eller er undvejet eller har forsøgt at undvige i forbindelse med udgang.

Fremskridtspartiet har i sit beslutningsforslag foreslået, at politiet i udgangssager får en særlig vetoret, men det er faktisk sådan allerede efter de gældende regler, at anstalterne i en række sager skal indhente en udtalelse hos politiet. Det drejer sig bl.a. om de kategorier af indsatte, jeg lige har nævnt, og der gælder også en særlig høringsregel for recidivister – altså indsatte, som er faldet tilbage til ny kriminalitet – og for udlændinge, som skal udvises.

Hvis politiet fraråder udgang, skal sagen forelægges for Direktoratet for Kriminalforsorgen, og jeg kan sige, at der sker høringer af politiet i 800-900 sager om året, og der er enighed mellem politiet og kriminalforsorg i langt den overvejende del af sagerne.

Hvad angår prøveløsladelsen, foretages der her allerede i dag en individuel vurdering af, om det er forsvarligt at løslade en indsat på prøve eller ej. Særlig for de indsatte, som har begået de mere alvorlige forbrydelser, må der foretages en nøje og påpasselig vurdering, men i disse overvejelser indgår rigtignok også, om det er forsvarligt at lade være med at prøveløslade og dermed lade den indsatte afsone hele straffen. Det betyder nemlig, at der ikke bliver mulighed for en efterfølgende kontrol med den løsladtes gøren og laden. Prøveløsladelsen indebærer derimod mulighed for at pålægge den løsladte et tilsyn og i den forbindelse angive de vilkår, som skønnes nødvendige for at begrænse risikoen for ny kriminalitet.

Jeg tror, at en gradvis udslusning af de indsatte fra vort fængselsystem er en fornuftig løsning i en lang række tilfælde, men udslusningsprocessen skal være omhyggelig, således at der ikke opstår en fuldstændig automatik i systemerne.

Jeg har samlet den vurdering, at ordninger som udgang og prøveløsladelse kan medvirke til at begrænse risikoen for ny kriminalitet samt sikre en fornuftig tilbagevenden for de indsatte til vort samfund, ligesom ordningerne hjælper med til et ordentligt klima i fængslerne. Men ordningerne skal administreres stramt og individuelt, der skal reageres på misbrug, og der skal udløses sanktioner i de tilfælde, hvor indsatte udnytter eller misbruger disse ordninger, naturligvis i særlig grad hvor der begås ny kriminalitet.

Så jeg vil samlet ikke udelukke, at der kan være behov for, at reglerne omkring disse ordninger strammes op. Jeg vil heller ikke udelukke, at der kan være tale om lovinitiativer, eller at det kan være, at det mest fornuftige er en opstramning, som gennemføres af Direktoratet for Kriminalforsorgen i forhold til de enkelte fængsler. Det er det arbejde, som nu er sat i gang, og som jeg nævnte i indledningen af mit indlæg.

Det er oplagt, at når resultatet af disse undersøgelser er tilendebragt, og når jeg har afsluttet mine overvejelser, vil jeg vende tilbage til Retsudvalget, sådan at vi sammen kan drøfte, hvilke initiativer der kan være nødvendige for at tilrettelægge kriminalforsorgens virksomhed sådan, at misbrug af disse muligheder undgås.

Jeg er enig med Fremskridtspartiet i, at der kan være grund til, at vi i Folketinget ser nærmere på bestemmelserne om prøveløsladelse og udgang, men den overvejelse bør først foretages, når jeg har gennemført min vurdering sammen med Direktoratet for Kriminalforsorgen.

I den forbindelse mener jeg også, det kunne være en god idé til overvejelse, såfremt Folketingets Retsudvalg ville modtage en indbydelse til at besøge nogle af vore fængsler – det kunne f.eks. være i sommerens løb – hvor vi kunne sætte særlig fokus netop på disse spørgsmål. Det vil jeg i hvert fald meget gerne medvirke til, såfremt der fra udvalgets side måtte være en interesse herfor, inden vi tager hul på en drøftelse af den måde, hvorpå reglerne er udformet, og hvordan de administreres.

Dorte Bennedsen (S):

I bemærkningerne til dette forslag står der bl.a.: »Det er også politiet, der skal have besværet med at pågribe den indsatte, når denne under udgang gentager sine kriminelle handlinger.«

Denne udtalelse kunne give det indtryk, at det er ganske almindeligt, at fanger under udgang begår kriminalitet, og derfor er der, som også ministeren gjorde det, grund til at understrege, at der i 1989 blev givet 57.900 udgange, og at der blev begået kriminalitet i 147 tilfælde. Disse oplysninger bare for ligesom at få de rette proportioner ind i sagen.

Som kommentar til dette beslutningsforslag vil jeg tillade mig at citere fra en artikel, der er